

Per Westerlund

Luleå tekniska universitet

2022, CC BY-NC-SA

Sidan 3: 400 kV

Den projekterades för 800 kV på 1970-talet. När man sedan beslöt att bara ha 400 kV-ledningar hängde man upp två linor i stället för en.

Sidan 5: Övergång luftledning-markkabel

I den bulliga isolatorn sker själva övergången. Den har en strömtransformator.

Den slanka isolatorn är en ventilavledare.

Kroken kan användas för en jordning av ledningen.

Sidan 7: 70 kV på Flatruet

Impedansjordat (över 0,4 kV och under 130 kV).

Ingen topplina och icke-ledande stolpar.

Sidan 9: 10 eller 20 kV

Luftledningen går över till markkabel.

Den första och den tredje stolpen är stagade då de har ledningar ut åt ett respektive tre håll.

Sidan 11: Likspänningsledningen på Läsö, del av Kontiskan, 285 kV.

Sidan 13: Till höger enfasig matningsledning för järnvägen på 138 kV, till vänster vanlig 130 kV-regionnätsledning.

Sidan 15: Barsebäck med två reaktorer om vardera 600 MW.

Sidan 17: Västerås kraftvärmeverks block 7 gick i drift 2020. Den har en termisk effekt av 150 MW, varav 50 MW el och 100 MW värme till Västerås fjärrvärmenät. Blocket eldas med träavfall från hushåll och industrier.

I Västerås fanns det ett ångkraftverk som togs i drift 1917 som reservkraftverk åt Älvkarleby. Där kopplades det mellansvenska elnätet ihop, så att man kunde balansera med kraft från olika älvar.

Sidan 19: Laforsens kraftstation, byggd 1953 av Stockholms Superfosfat Fabriks AB med en effekt på 57 MW

Sidan 21:

A: Samlingsskena

B: Jordningskopplare

C: Frånskiljare

D: Brytare

E: Strömtransformator

F: Spänningstransformator

Sidan 23: Stolpstation: säkringar och transformator, nedanför skåp med mätare och säkringar till abonnenten

Sidan 25: Kabelskåp med kopplingsutrustning (lastfrånskiljare eller frånskiljare, säkringar), som används för att fördela 400/230 volt från den sista transformatorn till abonnenterna